

Policejní protokol

Jiří Vondrák

1. Nó, podle našich výpočtů my pili jsme jen lehce,
Serjožo, řekni, žehlit to nechcem,
kdyby se ale vodka nepálila z pilin,
sotva by nám tři-čtyři flašky ublížily.
2. Pili jsme na lavičce zrovna před tím krámem,
a potom v parku, hned za altánem,
pak jsme si řekli, že si půjdem ještě loknout,
a dál už nevím, tady mám vokno.
3. To, co jsem vypil, to by nesnes' žádnéj druhej,
ale já stál pevně, teda: byl jsem tuhej,
když potom pro nás přišustěly gummy,
to už jsme byli oba jak pumy.
4. Jó, toho třetího jsme trošku silou vlekli,
a to se nemá, to jsme se sekli,
že jsme mu přitom mírně rozflákali brejle,
je taky jedna z těch našich mejlek.
5. Byl to moc slušnej pán a první dostal nápad,
že prej: rozejít se a nehulákat,
já jsem byl plně pro, už ale bylo pozdě,
spíš nežli rozejít - tak jsem se holt rozjel.
6. Jestli jsem nadával, tak to nebylo pěkný,
nic jsem tím nemyslel, Serjožo, řekni,
nesmíte mě brát vážně, vždycky trochu brblám,
potvora vodka, ta mě tak zblbla.
7. Teď něco řeknu, ale ne do protokolu:
nač máme rodinu, nač máme školu?
Aby nás učili, že svět sám lumpy trestá,
Serjožo, řekni, no to je stará vesta.
8. On vám to potvrdí, jen co se trochu prospí,
že život trestá za nepravosti,
takže nás pustte, sobě práci ulehčíte,
život nás potrestá, vy nemusíte.
9. A nemyslete si, že Serjoža jen chrápe,
náhodou sleduje a všechno chápe
a škytá jenom proto, že už vidí,
že neměl chlastat, tak se holt stydí.
10. Pročpak mě zavíráte, rodina mě čeká
a k nám na sídlišťě je to lán světa,
ačkoliv vlastně máte pravdu, marný snahy,
metro je zavřený, taxíky drahý.
11. Stejně je, Serjožko, moc fajn, jak si nás vážej',
docela autem si nás sem svážež',
a taky ráno jistě žádný kokrhání,
sám soudruh seržant zatřese s námi.
12. Třeba nás vyprovoděj' s hudbou, až si dáchnem,
a já mám rublík, za ten to spláchnem,
a stejně, kámo, to jsme to zas chytli,
no jo, spíme, všechno je v pytli.

